

ско, бунтовникъ отъ разбитата въ Дръновския манастиръ възстаническа чета и че бѣгалъ по балкана за да се спасялъ отъ преслѣдваніята на озвѣрената турска власть.

— Азъ, продължилъ дѣдо попъ, го съжалихъ и го замолихъ да се навърта прѣдпазливо, та на завръщане, като мина наедно да отидемъ у дома. Надвечерь по пѣтя той ме съгледалъ, прѣсѣедини се и двама вечерята, доста късно, незабѣлѣзани отъ никого, благополучно пристигнахме у дома, дѣто слѣдъ вечеря до късно ми разправя за приключенията на четата и нещастната ѣ участь въ манастиря, както и за щастливото си промѣкване прѣзъ турския обсаденъ обѣрчъ, прѣзъ